

Titel: Tredje Underafdeling.

Citation: "Tredje Underafdeling.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e6499.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Tredje Underafdeling.

Om Bevis ved Dokumenter.

§ 240.

Dokumenter, som ere i Partens Besiddelse, eller som han uden Rettens Medvirkning kan forskaffe sig, må i Reglen forelægges Retten i det til den mundtlige Forhandlings Begyndelse bestemte Møde, efterat de forud have været meddelte Modparten enten i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 159 og 162 eller, hvis dette ikke har kunnet ske, senest 3 Dage forud. Dog kunne de forelægges senere under Sagen eller uden foregående Meddelelse til Modparten, når dette i Henhold til Grundsætningerne i § 168 tillades af Retten.

§ 241.

Beråber en Part sig på Dokumenter, der ere i Modpartens Værge eller under hans Rådighed, kan han opfordre denne til under Bevisforhandlingen at fremlægge dem for Retten efter 3 Dages forudgående Meddelelse til Parten selv. Opfordringen må ledsages af en Angivelse af de Kjendsgjæringer, som ved Dokumentet skulle, bevises. Ubeføjet Vægning ved at fremkomme med Originaldokumentet eller bekræftet Gjenpart, hvor dette er tilstrækkeligt, kan Retten i så Fald tillægge Virkning i Overensstemmelse med Grundsætningerne i § 97. Det Samme gjælder også, når Vedkommende for at hindre Dokumentets Fremlæggelse har ødelagt det eller uden Nødvendighed givet det fra sig.

Påstår vedkommende Part, at der i Dokumentet tillige indeholdes Oplysninger, som ere denne Sag uvedkommende, og som han ikke ønsker bekendtgjorte, bestemmer Retten, på hvilken Måde Dokumentet skal fremlægges.

Nægter vedkommende Part at være i Besiddelse af det angivne Dokument, påhviler det den, som fordrer dets Fremlæggelse, at bevise hans Besiddelse deraf.

De i denne Paragraf omhandlede Opfordringer til at fremlægge Dokumenter skulle i Reglen fremsættes i det i § 180 omhandlede Retsmøde, i hvilket Forhandling finder Sted og fornøden Kjendelse afsiges.

§ 242.

Trediemand er pligtig til på Opfordring at fremkomme med Dokumenter, når vedkommende Part enten er Medejer af dem eller iøvrigt på Grund af Retsforholdets Beskaffenhed har en af Processen uafhængig Ret til at benytte dem som Bevis for sine Rettigheder.

Men selv hvor dette ikke er Tilfældet, skal Trediemand være pligtig at bidrage til Sagens Oplysning ved at give Retten og Parterne Adgang til Benyttelse eller Besigtelse af Dokumenter, der ere hans Rådighed undergivne, men dog kun, forsåvidt Dokumenternes Fremførelse ikke vilde kunne skade ham selv eller pådrage ham Udgifter eller betydelig Ulejlighed.

§ 243.

Den Part, der vil benytte et under Trediemands Rådighed værende Dokument som Bevis, har i Reglen i det i § 180 omtalte Retsmøde at fremsætte Begjæring om, at det må pålægges Trediemand på Partens egen Bekostning under Bevisforhandlingen at fremlægge Dokumentet efter 3 Dage forudgået Meddelelse til Parterne. Sådant Begjæring må indeholde en nøjagtig Opgivelse af de Fakta, der ved Dokumentet skulde bevises, samt nærmere Forklaring angående de Grunde, hvorfor Parten antager, at den opgivne Trediemand er i Besiddelse af Dokumentet og pligtig at fremlægge det.

Retten kan derefter ved Kjendelse pålægge

Trediemand at fremkomme med Dokumentet uden Hensyn til, om han boer i Retskredsen eller ikke. Vedkommende Part har at drage

Omsorg for denne Kjendelses usorterede Forkyndelse for Trediemand; Forsømmelse hermed ansees som Fraføldelse af Begjæringen om Dokumentets Fremførelse. Trediemand kan enten møde eller lade møde eller i behørig Tid oversende det forlangte Dokument til Rettens Formand, som derefter besørger det meddelt Modparten og fremlagt.

Under Bevisforhandlingen må enten Dokumentet efter behørig forudgået Meddelelse fremlægges eller de Indsigelser fremsættes, vedkommende Trediemand tror at kunne gjøre. Disse forhandles og påkjendes efter de om Vidner givne Regler i §§ 215 og 216, ligesom de på samme Måde ere Gjenstand for Besværing til højere Ret.

Imod den Trediemand, der ubeføjet udebliver eller undlader at efterkomme Rettens Pålæg, anvendes de for Vidner foreskrevne Tvangsmidler, jfr. §§ 218—219.

Med Bcvisforhandlingens Udsættelse i Anledning af Trediemands Indsigelser eller Vægning forholdes efter Reglerne i § 187, jfr. § 217.

§ 244.

Om offentlige Dokumenter afgive fuldt Bevis for det, som efter deres Indhold skal have fundet Sted, afgjøres efter de hidtil gjældende Regler.

Modbevis el ikke udelukket.

§ 245.

Bekræftede Gjenparter af offentlige Dokumenter have samme Beviskraft med Hensyn til Indholdet som Originalen, når Bekræftelsen tilfredsstiller Fordringerne til et offentligt Dokument.

§ 246.

Privatdokumenters Beviskraft bedømmes efter de hidtil gjældende Regler, forsåvidt denne Lov ikke

bestemmer anderledes.

§ 247.

Hvorvidt et Dokuments Beviskraft svækkes eller ophæves ved Makulering, Sønderrivning Udstregning og desl., afgjøres ved Rettens Skjøn.

Ligeledes afgjør Retten efter sit Ekjøn, hvilken Betydning der skal tillægges Mangler eller Uregelmæssigheder ved dets Udstedelse.

§ 248.

Indenlandske offentlige Dokumenter skulle formodes at være ægte, når deres Udseende og Form ikke frembyder nogen særlig Tvivlsgrund.

Om et udenlandsk offentligt Dokument skal formødes at være ægte, afgjøres af Retten. Er det på behørig Måde forsynet med diplomatisk Legalisation, nyder det samme Ægthedsformodning som et indenlandsk offentligt Dokument.

§ 249.

Et Privatdokuments Ægthed må bevises. Til sådant Bevis er det, når der ikke skjønnes at være Grund til at antage en Forfalskning, i Reglen tilstrækkeligt, at Underskriftens Ægthed godtgjøres.

§ 250.

Om Regnskabsbilag skulle formodes at være ægte i Forhold til den, til hvem Regnskabet aflægges, afgjøres ved Rettens Skjøn, medmindre særlige Lovbestemmelser indeholde andre Regler.

§ 251.

Privatdokumenter af sådan Ælde, al deres Ægthed ikke kan oplyses ved Vidnebevis eller ved Parternes egne Erklæringer, kunne holdes for ægte, når Stedet, hvor Dokumentet findes, Måden, hvorpå det er bevaret,

eller andre Omstændigheder i overvejende Grad tale derfor.

§ 252.

Beviset for et Privatdokuments Ægthed bliver at føre og bedømme efter de almindelige Regler, hvorved også den Retten i denne Lovs § 257 givne Myndighed til at tilstede den Bevispligtige at udfylde Beviset ved sin Ed kommer til Anvendelse.

§ 253.

Producenten af et Privatdokument kan, selv om han ikke har tilvejebragt nogen Formodning for dets Ægthed, forlange, at det pålægges den, mod hvem Dokumentet fremlægges, edelig at benægte sin Underskrift med den Virkning, at Dokumentet under Sagen holdes for ægte, hvis Eden ikke aflægges.

§ 254.

Den, der imod bedre Vidende har nægtet Ægtheden af et Dokument, bliver ved den endelige Dom at anse med Bøder fra 200 til 400 Kr., uden at herved er udelukket det Ansvar, som efter Straffelovgivningens almindelige Regler måtte være pådraget.

§ 255.

Om en Part ved senere Ytringer eller Foretagender har afskåret sig fra at bestride et Dokuments Ægthed eller Beviskraft, afgjøres ved Rettens Skjøn.